

жировка единъ отрядъ отъ 5 баталиона пѣхота, 4 ескадрона кавалерия и артилерия. Наблюдателния русски отрядъ, въ който имало и румънска кавалерия, причакала турския отрядъ при с. Дол. Митрополия и повърнали го въ Плѣвенъ. Въ този день въ с. Радомирци руситѣ завладѣли единъ голѣмъ турски транспортъ съ соль, хинино, лѣкарства, заловили повечъ отъ 1000 главъ добитѣкъ и 80 коня. Отряда развалилъ и мостоветѣ: единъ въ с. Радомирци, а други въ с. Червентъ-брѣгъ, телеграфната линия и положението на Османъ паша взело отъ день на день да става по критическо.

Руситѣ запръзили и водата на рѣкитѣ Гривинка и Каялжа гдѣто се образували твърдѣ голѣми вироуе. Разни слухове се носили изъ града за пресъхването на водата. Нѣ когато била отпусната и завлекла язоветѣ на всичкитѣ воденици, всякой проумѣлъ сѣщинската причина.

На 12 Октомвр. на с. Гор.-Джбникъ руситѣ открили отъ три страни огънь. А като пристигналъ отряда на полк. Черевина, открилъ и отъ четвъртата. Боя се продължавалъ ч. до 5 вечерята и тогива утихнало всичко. Загубитѣ отъ двѣтъ страни били огромни. Гурко и Шуваловъ рѣшили още единъ път да нападнѣтъ. Нѣ прѣди това, лейбъ-гренадеритѣ съ музика напръдъ, развити знамена, потеглили часѣтъ около 6 вечерята и съ викоуе „ура“ впуснали се на новъ и отчаянъ пристѣпъ, тѣй штоу не било възможно да се задържѣтъ. Тѣ скоро се намѣрили на турската позиция като работили съ револвери, саби, щикове и ужасъ произвели между турцитѣ. Всичко запалено. Всичко горѣло на огънь. Картината била ужасна.

Началствующий Ахмедъ-Хъвзи паша прѣдложилъ да се прѣдаде нѣ огъня не спиралъ и, тогава само когато се появили съ бѣлото знаме въ рѣцѣ и когато сигнала „слушайте всички“ а послѣ „спрѣте“ — стигналъ до ушитѣ на войницитѣ, тѣ спрѣли огъня.

Радостѣта била неисказана. Хиляди шапки полѣтели на въздуха. „Ура“, като бюря се слушало отъ всички страни. Поздравлявали се единъ други съ първата побѣда по войната при Плѣвенъ и всички се въсхищавали. Когато пристигналъ Гурко на укрѣплението, солдатитѣ съ въсторгъ се приближили къмъ него и извикали: „кажете на Господаря, че ний удържахме своята дума и да не се сѣмнѣва, ще поддържаме старата слава“.